

Добруджа и Симеонъ. Двамата съюзници достигнали до Бесарабия и Молдова, разрушили лагера на маджаритъ, па ги принудили да се преселятъ задъ Трансилванскитъ планини и Карпатитъ. Маджаритъ се настанили по срѣдния Дунавъ и по р. Тиса, дето въ 895 г. образували маджарска държава.

Освободенъ отъ маджаритъ, Симеонъ се повърналъ въ Тракия и съ силенъ ударъ надъ византийцитъ при Ески Баба ги накаралъ да се смирятъ и да свържатъ миръ въ 896, като се задължили да плащатъ данъкъ на България.

Книжовната работа при Симеона. — Следъ тия победи Симеонъ се завърналъ къмъ главния си планъ. По съветитъ и настояването на баща си Симеонъ се предалъ на книжовна работа. На първо мѣсто Симеонъ обърналъ особно внимание на просвѣтата въ Македония. Той наредилъ, щото епископъ Климентъ въ Охридъ и Наумъ въ Деволъ и Прѣспа да бждатъ осигурени съ срѣдства, та да служатъ безпрепятствено на народа. Лично Симеонъ се заелъ да превежда и пише книги. Той напусналъ разрушената столица Плиска и се премѣстилъ въ Преславскитъ дворци, като по-укрепено, добре завардено и по-прохладно мѣсто. Заедно съ него се преселили боляритъ и цѣлиятъ му дворъ. Започнало се усилено градене на нови дворци, нови служебни и църковни постройки. Околното укрепление било разширено. Градътъ добилъ хубавъ изгледъ и получилъ името Велики Преславъ. Въ новопостроения си дворецъ Симеонъ седналъ да работи съ перо въ ржка. За единъ държавенъ глава това е голъма рѣдкостъ. Другъ подобенъ царь лично да пише книги ние нѣмаме. Симеонъ лично или съ помощта на други, но по негова заповѣдъ, превелъ и написалъ около 136 поучения (слова) отъ църков-